

Traumák után is képes talpra állni ember és nemzet

Szakály Sándor tiszteli a másként gondolkodókat

Fotó: MW

BUDAPEST-TÖRÖKKOPPÁNY

Trauma után is képes az ember s a nemzet talpra állni. Szakály Sándor Széchenyi-díjas történészprofesszor legújabb kötete is bizonyítja rá. Ahogy a szégyenletes trianoni békediktátumot követő időszak, úgy a 226, kórházban töltött nap utáni lábadozás, majd újbóli erőre kapás, az alkotásban, a küldetésben való hit, s a hála, hogy van holnap – hiszen fabatkát sem adtak volna az orvosok betegük életéért – azt igazolja: a valóság megismerésének és megismertetésének vágya életelixír is lehet.

A Facultas Humán Gimnázium támogatásával, a Magyar Napló kiadásában megjelent Talpra állás Trianon után című kötet interjúk, esszék és tanulmányok füzére, és eklektikussága ellenére is egységes. Szakály Sándor, a törökkoppányi suszterdinasztia „fenegegyereke”, akit tevékeny tudományos és közéleti múltja a

jelenben is az igazság világá kiáltására predesztinálja. A VERITAS Történetkutató Intézet és Levéltár főigazgatójaként sem mondott le a miszsióról, sőt egyre vehemensebben teszi mindezt. Nemzetünkért, határon innen és túl magyarokért. Az együvé tartozás reményével. Akár írásai, akár újságírói kérdésekre válaszolva fejt ki nézeteit, mindig tisztelettel beszél a másként gondolkodókról; jóllehet a tények makacs dolgok. Légyen szó Károlyi Mihályról, a hazáért vállalt felelősségről, a kommunizmus démonjáról, áldozatainak emléknapjáról, ikonikus katonahősökről és politikuskarakterekről, köztük Horthy Miklósról.

A köteté rostált beszélgetések és a szerző írásai egymást erősítve nyomatékosítják a magyar történelmi múlt megannyi stációját, melyet Szakály Sándor professzor szerint is minél több fiatalnak meg kell(ene) ismernie. **L. S.**

Az ismeretterjesztés fontos eszközei

A médiában megjelent interjúk – köztük a Somogyi Hírlapnak adottak is – az ismeretterjesztés fontos eszközei, ugyanis hidat képeznek a tudományos kutatás és a közérthetőbb, nemcsak a szakma, ha-

nem a nagyközönség számára is befogadhatóbb fogalmazás között. A szerző ebben is nagy, nemcsak az emlékkörzésben; hiszen kimondatlanul vallja Sajó Sándorral: magyarnak lenni büszke gyönyörűség.

MVM

SOZ

ÁT

ont view

om 72% - 32:1